

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Statsministeren. Nej, undskyld. Jeg beklager meget, men det var, fordi statsministeren var så engageret, at han blev siddende på sin plads. Spørgsmålet er til udenrigsministeren, så jeg beklager meget over for statsministeren.

Kl. 16:52

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Men så lad mig da svare. Lad mig slå fast, at jeg i min egenskab af udenrigsminister har fuld tillid til vores efterretningstjenester, men samtidig er det jo ikke sådan, at regeringen tilrettelægger sin politik ganske efter efterretningstjenesterne. Efterretningstjenesternes arbejde indgår i arbejdet, sådan som deres vurderinger jo også gør det for Folketingets arbejde. Folketinget får trusselsvurderingerne i forbindelse med de beslutningsforslag, som Folketinget behandler, og der indgår de jo så i de vedtagelser, vi laver.

Jeg vil i den forbindelse gerne henvise til, at den uafhængige benchmarkingundersøgelse af Forsvarets Efterretningstjeneste, som blev gennemført i 2006 og som bekendt konkluderede, at Danmark i Forsvarets Efterretningstjeneste får value for money – altså værdi for pengene – at Forsvarets Efterretningstjeneste gør en stor indsats med relativt begrænsede ressourcer, at Forsvarets Efterretningstjeneste udviser stor professionalisme, og at Forsvarets Efterretningstjeneste vurderes at være en af de tre-fire europæiske tjenester, der effektivt håndterer tidens udfordringer. Så det var jo en smuk benchmarking i 2006.

Når det på det seneste har været fremme, at Forsvarets Efterretningstjeneste har erkendt, at tjenestens vurderinger om masseødelæggelsesvåben i Irak ikke viste sig at være præcise, er der jo ikke noget nyt i det. Allerede i 2004 studerede Forsvarets Efterretningstjeneste bl.a. britiske og amerikanske rapporter om efterretningsvurderinger i forbindelse med Irakkrigen. Bl.a. på den baggrund foretog FE en grundig gennemgang og analyse samt opstillede en handlingsplan for gennemførelse af de forslag, som var særlig relevante i dansk sammenhæng. Så skal jeg jo minde om, at det jo ikke var masseødelæggelsesvåben, der lå til grund for vores beslutningsforslag, men den manglende efterlevelse af FN's resolutioner.

Lad mig afslutningsvis for god ordens skyld understrege, at jeg selvfølgelig er glad for at have fået spørgsmålet, men jeg er ikke ressortminister for Forsvarets Efterretningstjeneste, så hvis spørgeren ønsker en dybere drøftelse af det,

bør den foretages med Forsvarets Efterretningstjenestes minister, som er forsvarsministeren.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 16:54

Søren Espersen (DF):

Jeg er glad for, at udenrigsministeren alligevel har besvaret spørgsmålet og også, synes jeg, på en tilfredsstillende måde.

Jeg vil starte med at sige, at mit engagement i den her sag jo ikke skal ses som en del af den hetz, som jeg mener at den socialistiske opposition har ført i forbindelse med bl.a. Irakkrigen, som vi i Dansk Folkeparti jo stod hundrede procent bag. Vi er stadig væk glade for og stolte af, at vi var en del af den koalition, og vi ville have handlet på samme måde i dag, som vi gjorde dengang, men vi har en almindelig bekymring for den næste gang. Det er i og for sig derfor, at jeg har rejst spørgsmålet over for udenrigsministeren, for der kan jo komme en gang mere.

Vi ser tilbage på to mieget voldsomme eksempler på fejlagtigheder. Den første gang i en anden regerings tid, SR-regeringens, hvor man på baggrund af forkerte efterretninger bombede en europæisk hovedstad og invaderede et europæisk land. Og den anden gang var jo altså i forbindelse med Irakkrigen, hvor det også viste sig, at de efterretninger, man fik, var forkerte.

Det vil jeg slet ikke angribe Forsvarets Efterretningstjeneste for. Jeg er sikker på, at de er en del af et større hele. Det er også det, der fremgår af den seneste rapport, nemlig at man i høj grad har en gruppetaenkning, man lader sig følge med af oplysninger, som andre venlige efterretningstjenester kommer med – jeg har nævnt CIA og MI6 – så man efterhånden begynder at tro på, at det har man også selv hørt, sådan har man også hørt det, og efterhånden danner der sig en myte om, at det nok er det rigtige.

Det, der er udgangspunktet for det her, og det, der er alvorligt for mig, er: Er regeringen sikker på, at al den her efterrationalisering, der er kommet, vil føre til, at regeringen, næste gang den situation, at vi skal gå i krig, kan opstå – det kan være i forbindelse med Iran, eller der kan være andre eksempler på, at vi pludselig bliver stillet over for det – har fuld tillid til dem?

Vi andre er jo i den situation, at vi så at sige kun får konklusionen. Det er regeringen, der sidder i det daglige tætte samarbejde med efterretningstjenesterne. Og her er det min påstand både med de to ting in mente og på baggrund af